

A.351.000(4):336 180546
Coord. Co 14-11-68

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PLEIN 23 - 'S-GRAVENHAGE - TEL. 614941

C 351.000(4):336
ass. met
andere landen
/h.h.

A
MP
M. B.
Ond.

Raad voor Europese Zaken
6 december 1968/3.

AAN:

Zijne Excellentie
de Minister-President
Voorzitter van de
Raad van Ministers

Zie MR 15-11-1968/40

Departementsonderdeel DGES

Datum: 13 november 1968

Onderwerp: Conclusies Coördinatie
Commissie van 11 november 1968

Kenmerk: 204113

TER BEHANDELING ONDER PUNT 4 VAN DE AGENDA;
BUITENLANDS BELEID

Bijgaand moge ik U de conclusies doen
toekomen van de Coördinatie Commissie voor Europese
Integratie- en Associatieproblemen, welke op
11 november jl. in beperkte samenstelling bijeenkwam.

Spoedshalve zend ik afschrift dezes recht-
streeks aan de leden van Uw Raad toe.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

VERZOEKE BIJ BEANTWOORDING DATUM, KENMERK EN ONDERWERP TE VERMELDEN

Conclusies van de Coördinatie Commissie voor
Europese Integratie- en Associatieproblemen

11 november 1968

De Coördinatie Commissie kwam in beperkte samenstelling bijeen om van gedachten te wisselen over de situatie, die is ontstaan na de EEG-Raadszitting van 4 en 5 november jl.^{x)} en om zich te beraden over de gedragslijn die in het Comité van Permanente Vertegenwoordigers zou moeten worden gevolgd, nu alle vraagstukken met betrekking tot de Engelse toetreding naar dat comité zijn verwezen.

Men kwam overeen dat de discussie in het Comité van Permanent Vertegenwoordigers niet te langdurig zal mogen zijn en dat een spoedige terugverwijzing naar de Raad gewenst is. De opdracht aan de Permanent Vertegenwoordigers dient niet te zijn om naar compromissen te zoeken. Voor Nederland blijft het oorspronkelijk voorstel van Minister Brandt, met de onverbreekelijke samenhang van zijn drie gedeelten, het uitgangspunt als discussiebasis. Het is echter een "minimum minimorum". De voorkeur blijft uiteraard uitgaan naar het Benelux-memorandum. De Nederlandse tactiek zal er verder op gericht moeten zijn de tegenstellingen tussen de Franse en Duitse visie op het handelspolitieke arrangement aan het licht te brengen en de verschillende zwakke plekken en beperkingen van deze voorstellen duidelijk te maken.^{xx)}

De verwachting werd uitgesproken dat Nederland daarbij niet op korte termijn in een geïsoleerde positie zal geraken. Een belangrijk element in de Nederlandse benadering zal, evenals in het verleden, gevormd worden door de overweging dat het handelspolitieke arrangement, zoals het thans wordt voorgesteld, niet in overeenstemming is met artikel XXIV van het GATT. Daarbij zal erop worden gewezen dat de voorstellers van het arrangement zullen moeten kiezen tussen twee benaderingen:

-
- x) Hierbij werd verwezen naar de "beoordeling van de EEG-Ministerraad van 4 en 5 november", vervat in een bericht langs andere weg van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, aan de Ambassades in de EEG-landen, dd. 8.11.68.
- xx) Zo blijkt het arrangement in de Franse versie slechts betrekking te hebben op 36% van de Engelse industriële uitvoer naar de EEG.

òf men gaat over tot een geleidelijke volledige tariefafbraak ten opzichte van de landen die lid willen worden van de Gemeenschappen, maar dan moet dit geschieden volgens de regels van art. XXIV (d.w.z. voor "substantially all the trade" en volgens een "plan and schedule") òf men stelt zich tevreden met een geringere tariefafbraak, maar deze moet dan, op basis van reciprociteit uiteraard, toegankelijk worden gemaakt voor alle overige GATT-leden. In het laatste geval zou er dus een algemene, wederzijdse tariefafbraak plaats vinden, als het ware in aanvulling op de Kennedy Ronde. Tot dit laatste is Nederland zeker óók bereid. Het voordeel van deze wijze van stellen is dat Nederland niet alleen een negatieve houding behoeft in te nemen ten aanzien van de Frans-Duitse voorstellen, maar daar ook iets positiefs tegenover kan stellen.

Wat betreft de werkzaamheden van het Comité Maréchal concludeerde de Coördinatie Commissie dat het thans zeker niet het moment is om van de bestaande beleidslijn af te wijken. Het door Minister Debré in de laatste Raadszitting ingenomen standpunt geeft daartoe zeker geen aanleiding. Wel zou kunnen overwogen worden om aan te bieden wederom aan de werkzaamheden van het comité-Maréchal deel te nemen, indien de overige van de vijf Lid-Staten bereid zouden zijn zich positief uit te spreken voor een spoedig te houden regeringsconferentie over de technologie tussen de bereidwillige Lid-Staten en de kandidaat-leden (volgens de formule aangeboden door Ministers Luns en Harmel in april 1968). Ook hier zou derhalve de negatieve benadering gecombineerd kunnen worden met een positieve. Daarnaast blijft natuurlijk voor Nederland de mogelijkheid van bilaterale of trilaterale samenwerking bestaan.

Ten aanzien van het derde onderdeel van het oorspronkelijke voorstel van Minister Brandt, nl. de consultatie-procedure tussen de Lid-Staten en de kandidaat-leden, doen zich geen bijzondere problemen voor. Nederland zal aan het vereiste van deze consultatie in elk geval moeten vasthouden. Bekend is dat Frankrijk op dit punt niet tot concessies bereid is.

Tenslotte wijdde de Coördinatie Commissie een gedachtenwisseling aan het plan van Minister Debré tot versterking van de Gemeenschappen. Het is zonder meer duidelijk dat Nederland aan het vaststellen van een bepaalde prioriteitenkalender voor de interne voltooiing van de EEG op dit ogenblik geen behoefte heeft. De onderwerpen genoemd door Minister Debré in zijn plan bieden weinig

of geen nieuwe gezichtspunten; zij kunnen geheel op hun eigen merites worden beoordeeld. Er is inderdaad sprake van een soepeler houding van Frankrijk ten aanzien van de deelneming van niet-Lid-Statens aan de octrooiverleningsconventie. Deze tegemoetkomendheid vloeit echter voort uit technische overwegingen van het Franse octrooibureau en niet uit politieke overwegingen. Overigens doet zich hier wellicht de mogelijkheid voor om de werkzaamheden te hervatten, alhoewel de mondelinge presentatie van het nieuwe Franse standpunt duidelijk restrictiever is dan de schriftelijke. In elk geval moet vermeden worden dat een hernieuwd overleg tussen de Zes over de octrooiverleningsconventie (die grotendeels gereed is) erop zou neerkomen, dat andere Europese landen die hieraan willen deelnemen (zowel kandidaat-leden als anderen) voor een fait accompli zouden worden gesteld. Wanneer dit laatste kan worden vermeden, bestaat echter tegen een hervatting van de werkzaamheden van de Zes geen bezwaar. Daarentegen heeft een hervatting van deze werkzaamheden met betrekking tot de Europese vennootschap geen enkele zin. Het gaat bij de vennootschap immers nog om een oplossing van een aantal zeer fundamentele vraagstukken, waarover overleg met de kandidaat-leden van meet af aan noodzakelijk is. De deelname van niet-EEG-leden zou overigens in dit geval wel tot de kandidaat-leden moeten worden beperkt.

DGES, 13 november 1968